

מכוניות יפאניות בקיבוץ

התפנית לא היתה על רקע כלכלי, מרגישים במערך. ביום השבת, בשעה 22.30, צילצל וייצמן

וייצמן חיפושים בלילה

לשימועון פרס ואמר לו, "כנראה שאני מגיע להחלטה שצריך להפסיק את המישחק. הליכוד, פשוט, משחק בכרי שתכוננו את 21 היום...". שיהיה שניה היתה עם רפי ארזי, שמונה לנהל את המשאומתן עם יחד. ביום הראשון, בפגישה שתקיימה על ערות המיזורה! אמר וייצמן לארזי.

בליכוד רוגזים, כנראה, על "בגידתו" של עזר וייצמן. רוגז זה, אולי, מסביר את מיתקפת הטלפונים שפקדה אותו בסוף השבוע שעבר ממישרד-ההגנה השני, כשהוא פקד, שפקי-ההגנה שבני רוב הרוברים היא: "כדאי לברוק — כמה עלה וייצמן למערך?"

"עלה", הכוונה — בזמנמים: "או פשוט השמעה" הגיב חבר הכנסת רפי ארזי (מערך), אחד מאדריכלי "התרגיל הליי" על פי לקסיקון (יצחק) שמיר. חבר-כנסת נוסף במערך גיחך ואמר לי: "הלוואי ויהיה לנו מימיה לעזור לו. קופת מיפלת-העבודה ריקה, ואילו בנק להסתבר כעת. כשהחקירות כפרשת יעקב לוינסון עוד לא פסי קו". התפנית חלה, מספרים לי במעך רך, "מכיוון שלעזר נמאס מכל מה שעולל הליכוד בשבע שנות שילטונו" מוסיף ארזי: "עזר אמר לי ששלושת החדשים שבהם חרש את הארץ, כולל עריפיותו, שאתן לא הכיר — העמיקו בו את התחושה שצריך לשנות" לליכוד אין מנופול על ערות המיזורה! אמר וייצמן לארזי.

לא כשש

"מדוע" שאלתי השבוע את אחד מצמרת מפלגת-העבודה, "מתבטאים במפלגתך בנגות הישענות על הרשימה המתקדמת לשלום וחד"ש?"

"א...". התגרר הצמרת במבוכה, "תראי...". וניסה להסיט את נושא השיחה באלגנטיות הראויה לציון. "כל אותם מצביעים שהעניקו להם את כוחם — שישה מנדטים — הם אורחים סוג ב'?" לא הרפיתי מהנושא המקורי. "לא אמרנו זאת מעולם" נפגע המנהיג עד עומק נשמתו. "אם כך, מהו הבעיה?" "תראי..." הוא מראה לי שנית, "זה יחייב אותנו להיכנע...". ולהיכנע לחסנתות רתית, ולהורים סכומי-ענק ליישיות מתנחות שונות — זה יותר מכובד מאשר להגמיש עמדות בנושאי פנים (וכוונות האזרח הערבי) וחוז (קידום השלום) המשכתי. "זה לא כליכך פשוט!" התעצבן בן שיחי, וקיפץ — במהירות הסרת תקדים — נושא.

אם ירצה השם...

בישיבתה של ועדת-החוקי-הבחטון של הכנסת ביום הרביעי, נוצרה שלישיה מוזרה: סנחם גולרשטיין (ליכוד), אמנון לין (מערך) והרב מנחם דרוקמן (מרשה). השלושה העלו על סדר-היום נושא שבמילא עלה לכותרות בימים האחרונים — בעיית החרמתם של הדרוזים בגולן, הנושאים תעודות זהות ישראליות. למי שהנושא אינו מדליק אצל אי-אלה נוריות אדומות: המדובר באחד החוקים היותר-חיוניים, שנחקקו אי-פעם בישראל — חוק סיפוח הגולן, שבמסגרתו הוחלט לאכופ על תושבי הדרוזים של האזור להחזיק בתעודות זהות ישראליות בלבד. אותם דרוזים שנכנעו לתכתיב (למרבית הפלא, היו גם מתנגדים) — הוחרמו על-ידי אחיהם.

מצנם של המחרמים נגע לליבם הליברלי של יצחק מורדעי וסנחם גולרשטיין, שעלו לגולן והתקבלו שם בסבר פנים דרוזיות יפות, כמיטב מסורת-האירוח של עם זה. הביקור יצר אצלי ואצל יצחק מעורבות רגשית. סיפר לי גולרשטיין באחת ההודמנויות. מעורבות זו קיבלה ביטוי בישיבת הוועדה לחוק ולבחטון, כשהיא מעוררת הדים מצפוניים אצל הרב דרוקמן, ומשפטיים אצל עורך-דין אמנון לין. אינכם, לא התלהב בזמנו מההברקה הקרויה "חוק הגולן" על השלכותיה: "הייתי בין השוללים לכפות תעודות-זהות ישראליות על הדרוזים", ענה ביטמהה, כשהעליתי את הנושא, "אבל, כיום, ממשלת ישראל לא יכולה לשבת מהצד, ולראות את הנדרפים והמוחרמים..." דרוקא יכולה עובדה: לין מציע התחלת הליכים משפטיים נגד "שליח-סוריה" — כך הוא ספקי-מכנה ספקי-קובע עובדה.

הנון קונפורמיסט

(המשך מעמוד 14) את כתיבתו העיתונאית לשם כסף ולשקוע רובו ככולו בכתיבה סיפרותית ובכתיבת מדורו נמר של נייר שאותו אהב במיוחד ובו ראה את עמודי-השיררה של כתיבתו העיתונאית. כיום שבת לפני שבועיים התעורר בבוקר, שיחק עם ילדיו במיטתו, כשנמרוד הקטן אינו חדל מלטפס עליו ולנשק אותו והתיישב ליד שולחן העבודה. הוא עמד לסיים פרופיל על הרמטכ"ל לשעבר, רביאלוף רפאל איתן, לפתע חש ברע. לא היתה זו הפעם הראשונה. לפני שש וחצי שנים לקה דן עומר בהתקף-הלב הראשון שלו. מאז, כך מספרת נורית, דומה כי החלים ממנו לחלוטין.

דן עומר אבד נכס. אבד חבר

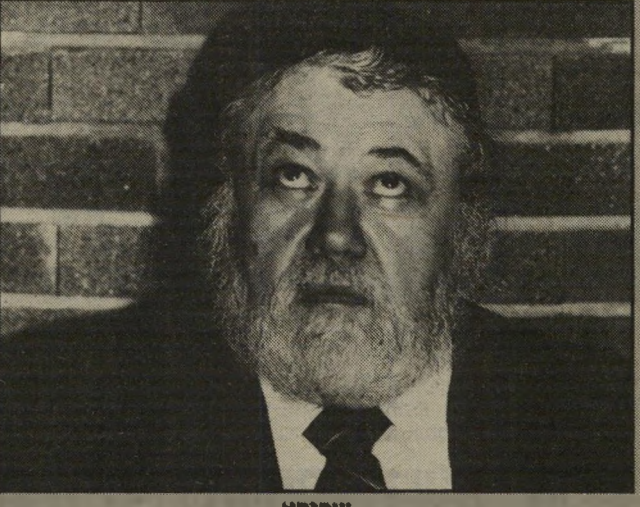
נורית נתנה לו כדור, אך הרגשה הרעה לא חלפה. היא נתנה לו כדור נוסף, ברקה לו את הדופק. הדופק היה יציב. בשלב מאוחר יותר התאושש. כדי לאפשר לו מנוחה, החליטה נורית לקחת את הילדים לאביו. בשלב זה הרגיש דן הרבה יותר טוב. היא אמרה לו בצחוק — אל תרדם, חכה עד שאחזור — וירדה למכונית. בעוד היא מתניעה את המכונית חשה באינס טינקט, כי משהו לא בסדר. היא כיבתה את המנוע, אמרה לעתלית כי שכחה

את הארנק ומיהרה הביתה. דן היה שרוע ליד שולחן-העבודה שלו, ללא רוחחיים. מייד החלה נורית מנשימה את דן. היא עיסתה את ליבו והצליחה להחזיר לו את נשימתו. היא צעקה לעזרה לשכן שגר מלמעלה. לשמע צעקתה הנוראית הגיעה קבוצה של וצוות ההחייאה התחיל מייד לטפל בדן. עד ליום מותו, 12 יום אחרי שלקה בהתקף-הלב, האמינה נורית כי הוא יחזור לחיים. ביום חמישי, בשעה 2 בבצהריים, אבדה כל תיקווה. דן עומר עצם את עיניו לנצח.

כבן דור שלישי של אתאיסטים ציווה דן את גופתו למרע, אך מכיוון שכגופה נערכה נתיחה שלאחר המוות, סרב בית-הספר לרפואה לקבל את גופתו של דן. מהגופה נלקחו הכליות והעיניים, אותם תרם לנפגעי תאונות-דרכים, ודן הובא לקבורה בטקס דתי ביום הראשון. דן לא יאהב את זה שהרבנים מתעסקים איתו בדרוכו האחונה, אמרו ילדיו, "אך זוהי הדרך היחידה שבה הולך אדם לזררכו האחרונה במדינת ישראל". אוסקר, אביו של דן, ארוק בהשקפתו האתאיסטית, לא אמר קדיש על קבר בנו. ידיו של דן והמוציא לאור של ספריו האחרונים, יוסי קריים, אמר קדיש.

מעללי היו"ר

מזל טוב! לועזת-הכספים יש יושבראש חדש — הרב אברהם שפירא. התואר — יור — רווקא מוכר לו בתוקף תוארו כיושבראש הקואליציה ויושבראש הוועדה המייעצת לבנק ישראל. אולם השבוע הפגין שפירא חבלה-קליטה קשים בתפקידו החדש, ואי-בקיאות מוחלטת בנוהלי ועדת-הכספים והרמוקרטית בכלל. כבוד היו"ר ניסה להכריז על ישיבת הוועדה כ"שישיבה חסויה", מסבירים לי

שפירא אלוחים גדול מאוד

חבר-הוועדה: "אז אסור תוכנה לפידרסום" ולהדלפתה על נושא זה מדלגים מרליפיי בטקט רב. "קיימת ועדה סודית עוד יותר", ממשיכים הדרוזים, "זו המורכבת מיושבי-ראש הסיעות בוועדה, פורום זה התפרסם כשרון במתן הלוואה למיליונר ניסים גאון, צעד זה גרם להקדמת הבחירות. שפירא, ריש שהמשך הדיננים יהיה כפורום זה.

"מה פיתאום?" קפץ אריאל ויינשטיין (ליכוד), כשהחרו אחריו חברים אחרים בוועדה, הדין רק סוכם, יימשך בפורום נרחב, ואם יחיו השגות לגבי נושאים מסוימים, מוסיף חבר-הוועדה ותיק בליגולו, "אז אלוחים גדול...".

לא בדיוק נהירה לי, מכיוון שבתומה הוצע יעקובי שנית לתפקיד. שרייהליכוד (גרעין פת, דויד לוי, יצחק מורדעי ויגאל כהן-אורג) לעומת זאת, חשפו טפח מסוכסוכיהם הפנימיים, ולא היו מסוגלים להציע את ראשי-הצוות שלהם, כהן-אורג, לפני יציאתם להתייעצות. במערך העריכו באזוני שההתלבטות היתה בין שר-האוצר הנוכחי — אורג — לבין

ועכשיו: 100%

כישורים

ביום השני לפני שבוע ב"16.30, הגיעו שיבעה מתוך שמונה חברי הצוותים הכלכליים של הליכוד והמערך לפיתוח של מנון הח"כים בכנסת השמיני, יצחק מורדעי, מיקר אליו את הורקורים באחרו כחצי שעה, ובפגנת כישורים — אתם זוכרים כמה אחווים — בלתי-ינשכחת.

עם תחילת ישיבת הצוותים כבר נמוצו השמועות על שינוי עמדותיהם של עזר וייצמן ויגאל הורוביץ, שהקנו עדיפות ברורה לטובת המערך. נציגי הליכוד ממש יצאו מעורם ומעקשותם בכרי לשפר את האווירה ולקדם את המשאומתן.

מודעי נטל פיסת נייר, שעליה הוריד כמהירות — "10 דקות" — דיווחו לי מהשיבה, "מיסמך קונטרסה" למיסמך של ג'ד יעקובי (מערך), שהוכן בעמל רב בשעות הקטנות של אי-אלה בקרים. אם על יעקובי נהוג לאמר שהוא "אמן הניסוח" — טכסולוגי" — על מודעי חייב להיאמר שהוא "תושלולוג".

מודעי צילם במחוח את הנקודות במיסמך של ג'ד (יעקובי). סיפר לי אחד המשתתפים כהתפעלות, "והת" יחס רק לנקודות שעליהן קיימת הסכמה בין הצדדים. מהשאר הוא פשוט התעלם. ממה, למשל? מהטיפול באזורי-פיתוח".

שאר המשתתפים עקבו ברריכות אחר ביצועי של שריהאנגיה, כשסיים — חייכו עד שמוכרתו של יגאל (כהן-אורג) תדפיס את המיסמך, שיחזר משתתף אחר. וכך הגיעו (סוף כל סוף), נאנח באזני משתתף עיף, בשעה טובה ומוצלחת — 1800 — שיחות הצוותים הכלכליים לתומן.

עדי אמוראי (מערך) הציע שהשעה הדיננים יהיה בין שני נציגים: נציג מכל צד. נציגי המערך הציעו מיד את ראש הצוות, ג'ד יעקובי, רק אחרי-כך יצאו להתייעצות, שמטרתה